OPERA ÉLET

OPERALIFE

első évfolyam 1992. február

1

Telefonbeszélgetés Marton Évával

Münchenben sikerült hosszas keresés után utolérnem Marton Évát, nem sokkal a Budapesti Operabarátok Egyesületének októberi Gálaestje után. A művésznő Az istenek alkonya című Wagner-zenedráma hanglemezfelvétele miatt tartózkodott épp a városban, ahol Brünnhilde szerepét énekli az új kiadványon. A felvétel egyik szünetében sikerült néhány szót váltanunk.

A Marton család: dr. Marton Zoltán, Marton Éva, Marton Diana, ifj. Marton Zoltán

– Sajnos, nem volt alkalmam még itt, Budapesten, az operaházi Gálaest után beszélnem Önnel, engedje meg, hogy most kérdezzem meg: minek köszönhetjük, hogy szívesen elvállalta az újjáalakult Budapesti Operabarátok Egyesületének védnöki tisztét?

– Évek óta látom világszerte, a nemzetközi operai életben, hogy az operabarátok mennyire támogatják, szervezetileg segítik az operaházak működését. Így van ez Bécsben, Milánóban, Barcelonában, Chicagóban, New York-ban, Houstonban, mindenütt. Ezért természetesnek tartom, hogy Budapesten is létrejött ez az intézményes támogatási forma, és én gondolkodás nélkül elvállaltam a védnöki tisztre szóló felkérést, hiszen szeretném szellemileg is, gyakorlatilag is segíteni hazám operakultúráját. Természetesen az Egyesület segítsége nem pótolhatja az állam támogatását, csak kiegészítheti azt. Ám mindenképpen a műfajhoz méltó színvonalon kell tartani ezt a művészetet.

Ne feledjük: az operai élet mindig tükrözi egy ország egész kulturális állapotát, hiszen a műfaj internacionális, az előadásokat turisták is látogatják, de jönnek gyakran külföldi művészek is, és elviszik a hírét szerte a világba, hogy Budapesten az opera miként funkcionál. Olyan szinten kell tehát tartani az operát, hogy a külföldiek szívesen váltsanak jegyet az előadásokra, s a világ művészei szívesen énekeljenek az Operaházban. Ehhez nyújt segítséget mindenhol az operabarátok köre, s remélem, Budapesten is eredményesen fog működni az Egyesület. Az eddigiek láttán nagyon bízom abban, hogy komoly sikereket érnek majd el a műfaj támogatásában. A Gálaest és az azt követő fogadás minden esetre kitűnően volt megszervezve, a vendégek láthatóan jól érezték magukat. Az Egyesület jó működéséhez természetesen az is hozzátartozik, hogy segítséget nyújtson idősebb művészek, egykori kollégák jobb megélhetéséhez, és támogassa a pályára kerülő fiatalokat, mindennapi gondjaikon pedig ösztöndíjjal egyhítsen, hiszen később majd ők hoznak dicsőséget a magyar operakultúrának. A szervezett operabarátok és azok fiai, unokái pedig a jövő közönsége lesznek.

■ Művésznő látta, bizonyára el is olvasta a Gálaestre megjelent OPERAÉLET című lapot. Milyennek találja a kiadványt, és milyennek látná szívesen a jövőben?

■ Nagyon régi hiányt pótol a lap, és szerintem az első szám bíztatóan szépen sikerült. Különösen tetszett benne az exkluzív interjú Miller Lajossal, valamint a két énekművész, a zeneesztéta, a karmester és a rendező beszélgetése a magyar operaművészetről. Szívesen olvastam a *Házy Erzsébet*ről megemlékező írást is. Ahogy én tudom, Magyarországon ma nincs ehhez hasonló lap, pedig ilyen kiadvány a világon sok helyen megjelenik. Szép, tartalmas lapnak ígérkezik tehát az OPERAÉLET, s örülnék, ha idősebb művészekről, egy-egy születésnapi köszöntő vagy más esemény kapcsán szintén írnának, csakúgy, mint pályakezdőkről, akiknek jól esik, ha bizalommal vannak irántuk, és ilyen rangos kiadványban figyelmet fordítanak rájuk. Fontosnak tartanám, hogy a lapban valamivel bőségesebb idegennyelvű – lehetőleg angol – tartalmi összefoglaló legyen, s ha helyet kapna a magyar művészek külföldi szerepléseiről is egy-egy beszámoló. Hiszem, hogy egy ilyen lap újabb barátokat szerezhet az operának, ügyes szerkesztéssel, sok fiatal művész bemutatásával a zenekedvelő fiatalok köréből is. Mert meggyőződésem, hogy lehet számítani rájuk. Nemrég Mexico City-ben énekeltem, ahol az első három-négy sorban fiatal művészek ültek, szinte még gyerekek, akik a koncert után bejöttek az öltözőmben, s ott körben állva, földre ülve, hasalva lesték a szavam…Jó két-három órán át beszélgettünk, megható volt az érdeklődésük, okos kérdéseik, vitatkozó kedvük.

■ Egyébként hol és milyen szerepekben énekel az új év elején?

■ Turandottal kezdem az évet, január 2-án Londonban, majd 11-én, és további nyolc előadáson Chicagóban. Februárban koncerten énekelek New York-ban *Julius Rudel* vezényletével, márciusban pedig Párizsban, a Champs-Elysées Theaterben énekelem Brünhilde szerepét a Ring teljes, koncertszerű előadásán. Azután már Salzburg következik, ahol a Húsvéti Játékokon Richard Strauss operájában, Az árnynélküli asszonyban alakítom a női főszerepet. Ennek a produkciónak *Götz Friedrich* a rendezője…Látja, ilyen sok fellépés vár rám csak az év első 3-4 hónapjában.

Szomory György

LONG-DISTANCE CALL: ÉVA MARTON

György Szomory succeeded in contacting the world-famous diva during a Munich recording of Twilight of the Gods (Götterdämmerung). Éva Marton is also one of the patronesses of the Society of Budapest Opera-Friends.)

„I would like to further the opera culture of my native country both spiritually and in practice. The Budapest Opera-house should maintain a standard that foreigners should gladly buy tickets to its performances and artists from all over the world should readily perform on its stage…"

The bi-monthly Operaélet, too, received cordial greetings from the Hungarian-born diva who expressed her conviction that it would be able to acquire more and more new friends and fans for the opera genre.

Incidentally, Éva Marton will sing in New York in February, whereas in March she will appear as Brünnhilde in the complete concert performance of the Ring in the Paris Champs Elysées Theatre.